

๑๑. จากข้อ ๑๐ ผู้ประพันธ์เสนอแนวคิดสำคัญในเรื่องใด

ก. ธรรมชาติของมนุษย์ที่ยังมีกิเลส

ข. คนเรารักชีวิตมาก

ค. มนุษย์กับศพนีมีความคิดไม่ต่างกัน

ง. ความอาลัยอาวรณ์ในลาภยศ

๑๒.

"ยามเฝ้ายามนี้ อากาศเย็นเยือกหนาวครววิกาล มีก็แต่จิ้งหรีดกระกรีดกริ่ง! คอกควายว้าวระเระเป่าเป่า! เนียง	ปลกมิดมัวท่วสถาน สัจดปานป่าใหญ่ไร้สำเนียง เรไรรุ่ง! ร้องขรมระงมเสียง รู้ว่าเสียงกระแหว่แหว่แหว่เอ๋ย"
---	---

คำประพันธ์นี้ไม่ปรากฏวรรณศิลป์ใด

ก. สัทพจน์

ข. อุปมา

ค. อุปลักษณ์

ง. การเล่นเสียงสระ

๑๓. "นมดวิตกนมดเสียดาหมดนามาปอง" ข้อใดมีศิลปะการประพันธ์เหมือนคำประพันธ์ข้างต้น

ก. นางยามผินตามใจเพราะใครเออ

ข. เคยเสียดาเคยวิตกเคยปอกครอง

ค. ทิ้งตนตูปเลี้ยวอยู่เดียวเออ

ง. จับจ้องร้องแฉีกเนียงแฉกขวัญ

๑๔. คำประพันธ์ในข้อใดเด่นในเรื่องการเล่นเสียงสัมผัสพยางค์จนมากที่สุด

ก. จับจ้องร้องแฉีกเนียงแฉกขวัญ

ข. เรไรรุ่ง! ร้องขรมระงมเสียง

ค. นรีไต่ท่อน้องสมุทรสุดสาธา

ง. เขาเป็นสุขเรียบเรียบเงิบสงัด

๑๕. ความคิดใดที่ผู้ประพันธ์มีได้กล่าวไว้

ก. ความตายเป็นเรื่องธรรมดาของทุกคนที่ต้องพบเจอ

ข. ความรู้เป็นเครื่องมือที่ช่วยนำทางชีวิตให้ก้าวต่อไป

ค. ความเหงาและความท้อเป็นเรื่องราวของมนุษย์

ง. อย่าดูถูกชาวนาชาไรที่มีชีวิตที่เรียบง่าย

๑๖. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ถูกต้องตามเนื้อหาในกลอนดอกสร้อยร่ำนึ่งในป่าช้า

ก. "นางเฝ้านางไกล" หมายถึง ไหนางไกลจากพวกมกในญี่ใฝ่สูง

ข. "ซากเฝ้าซากศพ" หมายถึง ซากศพของคนชั้นต่ำพวกชาวนาชาไร

ค. "ดวงเฝ้าดวงมณี" หมายถึง ของดีมีคุณค่าหรือมีประโยชน์

ง. "ทอดเฝ้าทอดทิ้ง" หมายถึง คนเราเมื่อตายแล้วก็ทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยมี

๑๗. ข้อใดกล่าวถึงเรื่อง กลอนดอกสร้อยร่ำนึ่งในป่าช้า ไม่ถูกต้อง

ก. เรื่องนี้เขียนขึ้นที่สุสานเก่าของเมืองสตอกโฮล์ม ในมณฑลบักกิงแฮมเชอร์

ข. นำมาจากกวีนิพนธ์เรื่อง Elegy Written in a Country Churchyard

ค. เป็นการเขียนร่ำนึ่งเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย

ง. ผู้แต่งคนแรกเป็นกวีชาวอังกฤษ ประมาณศตวรรษที่ ๑๘

๑๘. คำศัพท์ในข้อใดไม่ถูกต้อง

ก. น้าง หมายถึง เคลื่อนจากที่

ข. ร์พื้นฐาน หมายถึง ที่เฉพาะส่วนตัว

ค. กถาบุ หมายถึง เรื่องราวอันศักดิ์สิทธิ์

ง. ปกนี้ หมายถึง แผ่นดิน

๑๙. "เขาเป็นสุขเรียบเรียบเงิบสงัด มีปวตน์เป็นไปไม่วิตการ" คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายว่าอย่างไร

ก. นิสิต

ข. ร่างกายและจิตใจ

ค. ความยินดี

ง. ความเป็นไป

๒๐. คำประพันธ์ต่อไปนี้ใช้โวหารภาพพจน์ประเภทใด

"ความเฝ้าความรู้

เป็นเครื่องชูทางสว่างไสว

หมดโอกาสที่จะชั่ต่อนี้ไป

ละห่วงใยอบากรู้ลงสู่ดิน"

ก. อุปมา

ข. อุปลักษณ์

ค. บุคลาธิษฐาน

ง. นามนัย